

M A G

Mindennapok Gárdonyiban

V. évf. 1. szám

2010. szeptember

www.gardonyi.eger-sulinet.hu/iskolaújság

VENI SANCTE SPIRITUS 2010

... az új diákszerkesztő
tollából

Sziasztok!

10. E osztályos tanuló vagyok, és a tanulás mellett részt veszek a DÖK munkájában. Hevesről érkeztem, ezért most itt lakom a Szent Erzsébet Kollégiumban. Felsőfokú tanulmányaimat kommunikáció és média szakon szeretném folytatni. Bízom benne, hogy a Gárdonyi segít a céljaim elérésében. Ezért is jelentkeztem a MAG szerkesztőségébe, és ez évtől én lettem a diákszerkesztő. Bízom abban, hogy ez a munka segít a felvételre való felkészülésben, valamint már lesz némi tapasztalatom az újságírásban, szerkesztésben. De ezt sem egyedül teszem, sok segítő társam van, ők szintén rengeteget dolgoznak az újság felépítésében. Szeretnénk, ha Ti is jelentkeznétek, sok érdekes feladat vár rátok, és ellátogatnánk különböző helyekre, ahonnan anyagot gyűjtünk a következő számba. Szívesen indítanánk egy rovatot, melyben a ti gondjaitokkal, problémáitokkal foglalkoznánk. Ezért ha van valamilyen észrevételek, kérdésetek, vagy csak szeretnétek jelentkezni a csapatba, nyugodtan keressetek meg. Megtaláltok a 28-as tanteremben, valamint a kollégium 26-os szobájában. De ha szívesebben osztjátok meg írásban a véleményeteket, itt az email címem: << soviki@freemail.hu >>

Kosztolányi Dezső két gondolatát választottam mottóul szerkesztői munkámhoz:

„Mit késlekedsz? Teljesítsd kötelességed. Csak egy ember vagy. De hát mi több, mint egy ember? Se két ember, se ezer ember nem több nála. Lépj előre egy lépést - így -, és most még

egy lépést. Rajtad a sor.”

“Az a tény, hogy anyanyelvem magyar, és magyarul beszélek, gondolkodom, írok, életem legnagyobb eseménye, melyhez nincs fogható. (...) Mélyen bennem van, a vérem csöppjeiben, idegeim dúcában, metafizikai rejtélyként.”

Remélem, hogy a Ti szándékotok és elvárásaitok szerint végezhetem munkámat, és már előre is köszönöm a segítségeket és bizalmatokat.

Somogyi Viktória

... a Veni Sancte misén

Soós Tamás atya a prédikációjában hangsúlyozta, „... azzal, hogy újra itt a szeptember, itt vannak előttünk azok a lehetőségek, amelyeket ki kell használnunk annak érdekében, hogy egyre közelebb kerüljünk az Istenhez. Hiszen az egyházi intézményben feladat és célkitűzés kell, hogy legyen mindannyiunknak, hogy egyre közelebb kerüljünk Őhozzá. Megismerjük Őt, akit fel lehet fedezni nemcsak a hittan óra tananyagában, mert Ő az a rendező elv, aki létrehozta a világot, elindította benne az életet. ...

Elindulunk az Isten megismerésének az útján az Isten és a felebaráti szeretet parancsát teljesítve. És nem szabad csüggedni, ha nem megy. A szentgyónásban megerősödvé tudjunk majd újra lelkesedni és tovább menni az élet szentségének az útján imádkozva és dolgozva. Lángolva és világítva. Erre és ezért kérjük a mai napon a Szentlélek Úristent, hogy lelkesítsen, bátorítson, hogy lehessünk az Úristen lánglelkű apostolai, tanítványai, tanárai és diákjai”

A ének és a szavaltat után Köböl Zsolt igazgatóhelyettes úr bejelentette, hogy elkészült a Tudás Kulcsa. Bagi Emese tanárnő elmondta, hogy „... azzal a szándékkal készítettük el ezt a fizikai valójában is megjelenő kulcsot, hogy érzékletesebbé tegyük számotokra azt a lehetőséget, hogy Ti ki tudjátok nyitni azt a zárat, melyhez tartozó kapu benneteket elvezethet a tárgyasult böl-

csességhez, a tudáshoz.

Mi, tanáraitok, meg tudjuk nektek mutatni a tudás kapuit, sőt most már a kulcsot is kezetekbe adjuk, de az igazi munka: annak elfordítása, a Ti feladatok lesz. Erre a kulcsra egy latin szalólgét irattunk: SCIENTIA POTENTIA EST. Vagyis, a tudás hatalom. A tudás megszerzése valóban hatalom és érdem. Azonban van egy ennél is nagyobb feladatok. Szeretnénk, ha dicsőséget szereznétek a tudás által. A dicsőség pedig nem pusztán a tudás megszerzésében, hanem annak gyarapításában és kamatoztatásában rejlik.

Büszkén és nagy örömmel számolhatok be nektek arról, hogy míg ez a kulcs és a hozzá tartozó díszkönyv elkészült, valahány helyen elmondtam, hogy a Gárdonyi Géza Ciszterci Gimnázium tanulói számára kérjük a munka elvégzését, mindenütt elismerően, sőt támogatóan segítettek ennek az elképzelésnek a megvalósítását. ...

A 2010/11-es tanévtől kezdve a Veni Sancte egy újabb ünnepélyes eseménynek is helyet biztosít. Mostantól, minden évben egy frissen érettségizett, kiemelkedő tanulmányi érdemeket szerzett diákunkat kérünk fel arra, hogy a Tudás Kulcsát a mindenkori bejövő évfolyam névsor szerinti első diákjának adja át – jelképesen.”

A hagyomány megnyitója, a kulcs első átadója Taray Bianka volt, aki a következő szavakkal szölt a gárdonyis diákokhoz:

„Nagyon megtisztelő, örömteli feladat számomra, hogy ma szeretettel köszönhetlek benneteket itt a Gárdonyi évnyitóján. Ez már a hatodik Veni Sancte, amin részt veszek, de az előző óta rengeteg körülmény megváltozott. Leérettségiztem, befejeztem középiskolás tanulmányaimat, búcsút vettem az egi diákévektől; ösztől Budapesten fogok tanulni az Eötvös Loránd Tudományegyetem bölcsész karán, magyar szakon. És ami jelen esetben a legfurcsább érzés: gárdonyis vendiák lettem, miközben ez a Veni Sancte számomra a legszebb. De nem azért, mert idén végre magam mögött hagytam a középiskolás éveket. Nem. Azért kedves ez számomra, mert idén a legifjabb gárdonyis seregnek adhatok át eddig szerzett tapasztalataimból; buzdíthatlak benneteket arra, hogy éljétek meg képességeitek adta csodás talentumaitokat, megerősíthetlek benneteket is-

kolaválasztásokat helyességében, köszönhetlek titeket, és járható útirányt mutathatok nektek éleetek egyik meghatározó fejezetének kezdetekor, ami számomra felemelő érzés.

Én a középiskolás éveimet a lehető legjobb, leghasznosabb módon szerettem volna eltölteni: megszerezni az angol felsőfokú nyelvvizsgát, egy második idegen nyelvet tanulni, az általános műveltségemet fejleszteni, hasonló érdeklődésű diáktársakat találni, akár életre szóló barátokra lelni; megkeresni azt az utat tanáraim és társaim segítségével, amelyen elindulhatok felnőtt életem küszöbén, és nem utolsó sorban megtalálni önmagam, ami egy középiskolás számára a legnagyobb feladat. Gimnáziumunk, a Gárdonyi társ, partner volt ezen céljaim elérésében, sőt több is: okos szeretettel terelgető, segítő barát, aki mindig a legjobbat akarta nekem. Így a középiskolás éveim termékenyen teltek, és rengeteget gyarapodtam tudásban, ami biztosította, hogy az érettségiket különösebb megterhelés nélkül tegyem le.

Bátran merem Julius Caesar elhíresült mondatát használni most, viszanézve gárdonyis éveimre: „Jöttem, láttam, győztem.” De jótanácsként, és saját példám alapján, kiegészíteném két nagyon fontos szóval ennek a szállóigének az üzenetét. Az egyik jelzi, hogy a sikerhez sokat hozzá kell tennetek magatokból, mindamelllett, hogy a Gárdonyi remek intézmény ahhoz, hogy középiskolás éveitek alatt képességeitek alapján a legtöbbet hozzátok ki magatokból. Ez a szó a tanulás. A tanulással, melyet szívvel-lélekkel végeztek, és a szorgalommal el tudjátok majd fordítani a Tudás Kulcsát, mely a tudás hatalmas tárházának ajtaját nyitja. A másik szó megfoghatatlanabb, de annál fontosabb: ez a hit. Itt, ebben az iskolában tanultam és értettem meg igazán, hogy a hit Istenben, embertársaimban, a hit önmagamban teszi az életet élhetővé, teljessé, a legrögösebb utakon is átvezet. Így ha tanulás közben elbizonytalanodnátok, belefáradnátok, fel akarnátok adni, tudjátok: „Minden olyan szövethöz, melynek feltétlenül el kell készülnie, az Úr elküldi a fonalat”. Gárdonyis éveiteket – remélem – ti is így zárjátok: jöttem, láttam, hittem, tanultam és győztem. A győztes díja a tudás, mely felvértez benneteket az életre, közben gyarapszik, tette késszé tesz,

szívben-lélekben emel. Gorkij szavai is ezt erősítik: „Nincs hatalmasabb erő, mint a tudás: a tudással felfegyverzett ember legyőzhetetlen”. A tudásból, „az értelemről három dolog fakad: a helyes gondolkodás, a helyes beszéd és a helyes cselekvés”.

Immár magyar szakos egyetemista hallgató lévén egy Kosztolányi-idézzettel búcsúzom tőletek: „De azt akarom tisztán és fehéren, legyetek vígok és bársonyba-járók, a kezetekben egy nagy aranyérem, s hódítsátok meg az egész világot”. Sikerekben, eredményekben gazdag gárdonyis éveket kívánok nektek!”

A kulcs első átvevője pedig Árvai Kata Dóra 5. C osztályos tanuló volt, aki ígérte, „hogy a kulcsot iskolatársaimmal a jó gazda gondosságával fogjuk őrizni. A tudást képességeink, tehetségünk és legjobb szándékunk szerint gyarapítjuk, és a Tudás Kulcsát az iskola jövőjéé nemzedékének mi is továbbadjuk!”

Dr. Pisákné Balog Éva igazgatónő meghatódva köszönte meg mind Bagi Emese tanárnő fáradozását, mind Taray Bianka ösztönző gondolatait. Majd szeretettel köszöntötte a középiskolai tanulmányait kezdő 5. és 9. évfolyam tanulóit. „Ti egy olyan iskolát választottatok, amely az ismeretekben, a tudáson túl nevelni is fog benneteket. Nevelni a ciszterciek tanító szellemében a keresztény életre, a keresztény szeretetre.”

A legkisebkekhez külön szólva kiemelte, hogy ők ennek a tanítói szellemiségnek az örökösei, a hagyomány folytatói, hiszen több, mint 300 évvel ezelőtt a ciszterci atyák nyolcosztályos gimnáziumi képzésben tanítottak, „... Tudnotok kell, hogy a mai naptól gyermekkorotok ellenére gimnázisták vagytok. Kisgimnázisták. Ebből az is következik, hogy sokkal többet kell tanulnotok, mint az általános iskolában,

s egy kicsit komolyabban kell viselkednetek. ...”

A 9. évfolyamos diákok a gólyatáborban eltöltött napok után már ismerősöként köszönthették egymást. A tábor megszervezéséért igazgatói dicséretben részesültek a diákbizottság tagjai, Varga Viktor és Úveges Anita 13.A osztályos tanulók pedig még jutalomkönyvet is átvehettek.

Igazgatónő köszöntötte még a felsőbb éves diákokat is, és figyelmeztette őket a tanulás fontosságára, a jobb eredmények elérésének szükségességére. Különösen vonatkozik ez a végzős osztályok tanulóira, akiknek a jobb eredmények elérése mellett fontos döntést is meg kell hozniuk. „... Ezért kérek benneteket, hogy okosan, az ismeretek teljes birtokában és bölcsen döntsétek! Példa van előttem, hiszen az idén érettségizett diákok döntő többsége jól és eredményesen döntött: bejutottak a felsőoktatási intézményekbe, és biztos vagyok benne, hogy meg fogják állni a helyüket. Nektek ebben az évben erre a feladatra kell készülnötök. ...

A megboldogult Kerekes Károly apát úr 1992-ben egyik írásában 8 pontban összefoglalta a ciszterci pedagógia lényegét. ... Ezeket a gondolatokat ajánlom most figyelmetekbe az új tanév kezdetén. Szívleljétek meg, s talán a mindennapokban valóra is tudjátok váltani ezeket a gondolatokat:

- 1. Megtalálni a szót, s eltalálni a hangot!**
- 2. Tisztelegesen élni, és mindenkiket tisztelni!**
- 3. Köszönni és megköszönni!**
- 4. Szépen adni és befogadni a tudást!**
- 5. Szívesen vállald a próbatételt és az áldozatot!”**
- 6. Senkit ne ítélj el, s soha ne fúradj bele a megbocsátásba!**
- 7. Görcsös helyzetekben mindig legyen kéznél egy olajcseppnyi humor oldószernek!**
- 8. Lángolj és világíts!**

.... Isten áldását kérve ezekkel a gondolatokkal kívánok minden kedves kollégámnak és diákunknak sikeres tanévet. S a 2010/11-es tanévet ezekkel a gondolatokkal megnyitom.”

Egy felejthetetlen nyaralás

Balaton, Balaton, te csodás!

2010.07.14-07.20 között Balatonszemesen az Esély Alapítvány táborában az 5., 6., 7., 8.C, 8.D osztályokból 62, és 2 kilencedikes diák, Balogh Attila tanár úr, Feketéné Kovács Ildikó Ballagóné Csernyák Éva tanárnők irányításával nyaralt.

A mindennapi strandolás, csapat- és közösségépítő játékok mellett kirándultak a zamárdi kalandparkba (mászás a fákon a köteleken), Fonyódra, Badacsonyra. De volt tudajkészítés és -úsztatás, tájékoztató akadályverseny, balatoni őszálatbemutató és sítóverseny is.

Balog Attila tanár úr, mint a tábor szervezője és vezetője a következőképpen értékelte a nyaralást: „A szállás kicsit zsúfolt, bár jobb volt mint tavaly, de jövőre még jobbat keresünk. Az ételek minősége és mennyisége kifogástalan volt. Az időjárás idén kegyes volt hozzánk, sajnos az árvízszünetek azonban éppen akkor rajzottak. A programok nagyon-nagyon jól sikerültek. A gyerekek kifogástalanul viselkedtek, nagyon büszkék voltunk rájuk. A gyerekek az

évek során nagyon sokat fejlődtek, megtanultak táborozni, és a sok feladat és önálló műsor miatt előadókészségük ugrásszerűen fejlődött. Ebben kimagaslottak Feketéné Kovács Ildikó osztályának fű tanulóiból álló csapat előadásai (Csizmadia Benedek, Ballagó Márton) melyek példaértékűek voltak. A gyerekek örömmel jöttek az esti foglalkozásokra. Úgy láttuk, nagyon jól is érezték magukat. A tanári vezetőség nagyon gördülékenyen dolgozott, és nagyon élveztük a gyerekek társaságát, mert a sok munka ellenére értelmét láttuk annak, amit teszünk. Igazán jó hangulat jellemezte a tábort. Értéketemtő nyári tábor volt.”

Iskolánk diákönkormányzata idén először gólyatábort szervezett a legújabb, kilencedik osztályos gárdonyis diákoknak. Nagyon szerencsésnek mondhatom magam, hogy kiscsapatként én is részt vehettem ezen a fantasztikus rendezvényen, mely augusztus 23-tól 25-ig tartott.

A legelső programok az iskolában voltak. Megismerkedhettünk osztályfőnökünkkel, osztálytársainkkal, majd miután osztályonként eltérő színű közös gólyatáboros pólóinkat felvettük, megebédeltünk, utána pedig a gimnázium dísztermébe vonultunk, ahol igazgató és igazgatóhelyettes úr köszöntöttek bennünket, és hivatalosan is megnyitották a rendezvényt. Ezt követően itt különféle előadásokat is megtekinthettünk kivétlenül az iskolánk diákönkormányzatáról és külföldi kapcsolatairól. Nagyon kellett figyelniük, mert a táborban az itt elhangzottakból egy kvízt is meg kellett oldanunk. 16 óra körül végre eljött az indulás ideje a felsőtárkányi Imóka üdülőbe, ahol a további programok zajlottak.

A kb. 11 km-t gyalog tettük meg, mire odaértünk, nagyon elfáradtunk, de megérte azért a csodás látványért, ami fogadott minket. Az erdő és benne a kis tábor szinte mesébe illő volt. Rögtön be is költöztünk fa- és kőházainkba az előzetes beosztás szerint. Ezt követően még egy kis mozgásra hívtak bennünket a szervezők az üdülő sportpályájára, ahol egy közös tábori táncot is betanultunk. Ezt be is mutattuk osztályonként, és itt volt lehetőség az indulók előadására is, melyeket még a Gárdonyiban írtunk. A produkciókra pontokat kaptunk, és ezzel kezdett vette az osztályok közötti verseny. Másnap hamar fel is kellett kelniük, mert a tábori élet tovább folytatódott: egy kis frissítő torna és még rengeteg érdekes program várt ránk.

Reggeli után csapatversenyeken vettünk részt, amiken mindhárom osztályból vegyesen összeválogatott csoportok csaptak össze. A vidám, vicces és nagyon kreatív feladatok, majd egy finom ebéd után meghallgathattunk és megtekinthettünk egy nagyon érdekes,

a Vöröskereszt kialakulásáról szóló előadást. A kicsit komolyabb műsor után visszaidézhetjük, mi történt addig a táborban, az egyik szervező ugyanis kamerával rögzítette a történéseket. Nagyokat neveltünk a kisfilmen, amelyben szinte mindenki viszontláthatta magát. Kis pihenés következett, majd számháborúzni indultunk az erdőbe. A küzdelem sok „áldozatot” követelt mindkét csapatból, de végül a pirosak győzedelmeskedtek a kékek felett. A táborba visszatérve folytattuk a csapatversenyeket egy kis kötélhúzással és egy olyan játékos vetélkedővel, mely során sok újdonságot megtudtunk a Gárdonyiról. Este vacsora után karaokeztunk.

Az utolsó estére már mindenki

szerezett barátokat, talán ezért is volt sokunknak a legnagyobb élmény a karaoke. Hihetetlenül jó érzés volt, amikor az egész évfolyam együtt énekelte a különböző stílusú, régebbi, esetleg újabb dalokat! Senki nem figyelt arra, hogy kinek milyen hangja van, ki kívül van jóba. Meglátásom szerint, akkor mindenkit az érdekelt, hogy jól érezzük magunkat.

Összes gólyatársam nevében nagyon szépen meg szeretném köszönni iskolánk diákönkormányzatának, hogy megszervezte ezt a táborot. Ez sokat jelent nekünk: amellett, hogy jól éreztük magunkat, nagyszerű, hogy már félelem nélkül, ismerősökkel, barátokkal kezdhetjük az új tanévet.

Burkus Dóra és Majoros Mirtill 9. K

Erdei iskola Vizsolyban

„Számomra minden tanév kezdete nagyon izgalmas, hiszen rendszerint az adott év 7.C osztályával, és néhány vállalkozó kedvű kollégámmal töltök egy hetet erdei iskolában. Eddig Felsőtárkány volt a bázis, de lassan úgy éreztem, kicsit elhasználódott ez a helyszín, ideje lenne valami újat kipróbálni. Ez a gondolat találkozott az iskolavezetés törekvésével, így választottuk Vizsolyt.

Már az odautazás is izgalmas volt, hiszen megálltunk Boldogkővár tisztelet parancsoló falainak tövében, és megnéztük a várat, a kiállításokat, és ismerkedtünk a gyönyörű tájjal.

Az erdei iskola helyszíne a faluban volt, szemben a Bibliát őrző református templommal. A hosszú, keskeny, tornácos házban elfoglaltuk a szobákat, megállapítottuk, hogy tiszták, rendesek, de alváson kívül másra nem alkalmasak. Igaz, programjaink nem is szobába valók. A hőmérséklet ekkor még 26 °C volt. A délután során az Öregnyomdász vendéglő hatalmas udvarán játszottak a tanítványaink, míg a tanárok egyeztették a szállásadókkal a programokat. Megalakítottuk a szokásos csapatokat, és a gyerekek lelkesen megoldották az első feladatokat, gyűltek a pontok. A tábor tulajdonosa, Misi bácsi vezetésével érdekes és vidám körsétát tettünk a faluban, megismertük Vizsoly nevezetes helyeit. A finom, házias vacsora után átsétáltunk a csillagokat, vagy a lábunknál ugráncoló békákat figyelve a szobáinkhoz, majd nyugovóra tértünk.

Másnap borús, és sokkal hidegebb idő fogadott minket, de nem csüggedtünk, hiszen nem esett, és ismereteket gyűjteni borús időben is lehet. A délelőtti legérdekesebb programja a Vali néni által vezetett papírmerítés volt, ahol a régi technikával papírlapot készítettek a gyerekek. Délután Misi bácsi vezetésével drámajáték keretében ismerkedtek meg a gyerekek a Biblia nyomtatásának körülményeivel, a történettel. Az idő vészesen romlott, ezért visszamentünk a házukhoz, és tájékozási feladatokat, térképészeti felméréseket végeztünk. Este a szokásos játékok mellett a csapatok környezetvédelmi szervezeteket alakítottak, többek között a bálnák, és a Misi bácsi által bemutatott „vérmókusok” védelmére. Ez az egyik kedvenc feladatom, mindig élvezettel nézem, milyen kreatívak, okosak és viccesek a tanítványaim.

Szerda reggel döbbenet néztük a szakadó esőt, és percekig szereltem Fedics tanár úr telefonos utasításai nyomán a projektort és a laptopot, hogy levetítem az Avatar című filmet. De elvégre erdei iskolában vagyunk, és nem süllyedünk odáig, hogy filmet nézzünk! Rossz idő nincs, csak rossz turista! A pánik elmúltával esőköpenyekbe burkolva templomos sétára indultunk. Megtekintettük a falu három templomát, élvezettel néztük a görögkatolikus templom ikonostázát, a református templomban a rablás után frissen restaurált, és tavaly visszahozott Károli Bibliát, és a római katolikus templom oltárát. Feketéné tanárnő ismertette a falu történetét, a környék nevezetességeit, és a gyerekek egy feladatlapra számot is adtak ismereteikről. Halász tanár úr és Bárdosné tanárnő mindent elmondott a Zempléni-hegység keletkezéséről, földrajzáról, éghajlatáról, vizeiről, én pedig a növény- és állatvilágot ismertettem. Persze mindent visszakérdeztünk, és a csapatok nagyon szépen dolgoztak. A lelkes, örömmel tanuló, értelmes gyerekek nagyon jó eredménnyel oldották meg a feladatokat. Míg a csapatok számot adtak tudásukról, addig Bárdosné tanárnővel növénygyűjtésre indultunk a szakadó esőben. A faluban nem járt senki, csak egy ázott kutya és két biológiatanár, de így van ez jól. Mindent a program sikeréért! Délután a gyerekek csapatonként megismerkedtek a begyűjtött növényekkel, addig a többiek az udvar jelentős kavicskészletéből képeket raktak ki, nagy élvezettel. A tanárok hangszálait kicsit megviselte, hogy időről időre fedél vagy esőköpeny alá kellett parancsolni az esőt kimonodtan kedvelő fiatalokat. Az esti játékot kiegészítettük egy új feladattal, a tanulóknak le kellett rajzolni egy-egy emlékezetes pillanatot a táborozásunknak, és a csapatoknak élő képregényként be kellett mutatni az ezt.

Csütörtökön derült időre és magasabb hőmérsékletre ébredtünk, így *Halász tanár úr* igénybe véve az iskolai háttér csapatot, *Fehér Péter* rendezgazda segítségével rendelt egy buszt, amivel eljutottunk a Füzéri várhoz, és megnéztük Hollóháza gyönyörű porcelánmúzeumát. A gyerekek nagy élvezettel fényképezték a szépséges vázakat, készleteket, és elég sok anyuka kapott gyönyörű ajándékot az erdei táborból. Az élvezetes kirándulás után elégedetten estebédeltünk, majd szürkülletbe hajlóan rendeztünk akadályversenyt. A sötétség beálltával kivilágították nekünk az udvar végén álló színpadot, és a csapatok vidám műsoraiban gyönyörködhattunk a végre csillagos éj alatt.

A pénteki nap az értékelésé és a jutalmaké volt, majd az örök kedvenc, az utolsó számháború után újra buszra szálltunk, és elégedetten indultunk haza! Köszönöm mindenkinek a sok szép élményt, viszlát jövőre, a következő erdei iskolában!

Varga Pálné

„Az út során sok szép tájat láttunk, például megnéztük Boldogkő várát... Az esték nagyon izgalmasak voltak, a csapatjátékok is nagyon tetszettek.” (*Szabados Roland*)

„Az étel nagyon finom volt, és ez meglepetést okozott számomra. Azt hiszem, javult az osztályközösség is.” (*Szegedi Fanni*)

„Merítettünk papírt, ahogy a középkorban; nyomtattunk, ahogy annak idején Mankovit Bálint... A régi élet megismerése, a jó élmények és az újonnan szerzett barátok teszik felejthetlenné ezt az öt napot.” (*Veres Márton*)

„Nekem a táborban a gyönyörű táj és főként a füzéri vár tetszett... Misi bácsi, a táborvezető nagyon kedves és vicces volt, főleg amikor este a sötétben halálra ijesztett minket a vérmókusokkal meg az ugrópókkal.” (*Goller Viktória*)

„Sajnos az idő nem mindig kedvezett nekünk, de ez nem befolyásolta a hangulatunkat, a tábor fantasztikus volt.” (*Bartha Máté*)

„Sok érdekes programunk volt, például állatfelismerés, növénytan, akadályverseny, s az osztályunk kedvence a számháború.” (*Kaló Vencel*)

„Ez az erdei tábor volt szerintem a legjobb kirándulás, amelyre eddig elmentünk. Egyaránt bővelkedett humorban és izgalomban. Legizgalmasabb a Viperák-völgye volt. A mi csapatunk a Vizsolyi Viperák nevet választotta... Megtudtuk, hogy itt Vizsolyban készült el a Biblia teljes magyar fordítása, és 800 példányban ki is nyomtatták.” (*Szentmiklósi Viola*)

„Nekem azért tetszett ez a tábor, mert sok hasznos dolgot tudtam meg Vizsolyról és a Zempléni-hegységről. Hollóházán megnéztük a porcelán múzeumot: nagyon szép tányérokot, poharakat, vázakat és figurákat láttunk. Vásárolni is lehetett.” (*Bertha Petra*)

„A csillagvizsgálás számomra csodálatos volt, éppúgy, mint a számháború. Az utolsó esti előadások nagyon élvezetesek sikerültek, mindenki próbált vicces műsort készíteni... Egy remek hetet zártunk, melynek során jobban megismerhettem osztálytársaimat, és sok új ismerettel gazdagodtam.”

Meghívás Zircre *Köböl Zsolt* igazgatóhelyettes úr vezetésével, iskolánkból négyen (*Hegedűs János 11.E, Tóth Tamás 11.E, Varga Ádám Levente 11.A, Vizi Mátyás 10.A*) ötnapos táborozáson vettünk részt augusztus végén Zircen, a Ciszterci Rend szervezésében. Ennek keretében betekintést nyerhettünk a ciszterci szerzetesek életébe, az apátság „mindennapjaiba” és igen gazdag könyvtárába, és egyéb, a látogatók előtt elzárt területekre. Minden nap részt vettünk a reggeli szentmisén, valamint a déli, és esti zsolozsmán. Napközben Zirc környékén barangoltunk a 91 éves *Hervay Levente* atya vezetésével. Így jutottunk el például Balatonfüredre, valamint Aklira, ahol meglátogattuk az apátság egykori, most felújítás alatt álló majorságát. Továbbá megtekintettük Zircen a Bakony Múzeumot és az arborétumot, részesei lehettünk az apátsághoz tartozó bazilikában megrendezett orgonahangversenyek egyikének is. Utazásunk oda- s visszafelé is hosszadalmas és kalandos volt.

Varga Ádám Levente, 11.A

Une semaine au Macon

Másodszor sikerült iskolánk csapatának megnyernie a „Ki tud többet Maconról?” városi versenyt. Így Császár Anett (11.K), Fister Nelli (12.K) és Taray Bianka (13.K) és felkészítő tanáruk, Kádár Judit tanárnő egy hetet tölthetett el Maconban. A beszámolót Anett és Nelli készítette.

2010. július 13-án érkezünk meg Lyonba; nem kis izgalommal és várakozással hagyjuk el a repteret. A kisbuszunk kora este gördült be velünk Macon városába, s szállásunk elfoglalása után már ízelítőt is kaphattunk a legendás francia nemzeti érzésből – csodálatos tűzijátékot láttunk.

Július 14. Napsütéses, meleg időben kezdhettük ismerkedésünket Eger testvérvárosával, majd délután már egy kalandos kirándulást is tehattünk a Roche de Solutré sziklához. A hely azért is nevezetes, mert egy földtörténeti korszakot neveztek el róla, de a szőlőkkel teli hegyoldalak látványa is mély nyomot hagyott mindannyiunkban. Hát még a hegy leve! A borházban zamatos borok és érett kecskesajt fogyasztásával töltöttük az időt.

Július 15. Úgy éreztük, egy kicsit visszamentünk a múltba. Nem is kicsit! Dijonban kezdtük a napot, s órákon keresztül róttuk az utcákat az ódon középkori hangulatot árasztó belvárosban. Este – megtérve Maconba – újra a 21. század: bowlingoztunk és mellé kevéske koktélt szürcsölgettünk. Ez után a tartalmas nap után sem ment nehezen az elalvás.

Július 16. A történelem jegyében továbbra is: délelőtt megtekintettük az Orsolyák Múzeumát Maconban, de a délutáni erős napsütés már Clunyben talált minket. Az apátság épületegyüttese még most is lenyűgöző, de az eredeti elrendezést és méreteket egy helyszíni, 3D-s rekonstrukció tette még elképesztőbbé. Utunkat Taizé felé vettük, ahol megtekinthettük a híres katolikus tábort. Az este már Clessé-ben talált minket, ahol egy csodálatos, *****-os kastélyszállóban flamenco koncertet – ezen belül egyik francia kísérőnk virtuóz gitárjátékát – élvezhettünk.

Július 17. Mintegy „lazításként”, délelőtt egy kicsit „piacoztunk” Maconban, de kora délután már indultunk is Lyonba, ahol a magaslaton lévő öreg városrész középkori házai között sétálgattunk. A visszautazás után, esti programként Mickey 3D modern zenei koncertjén vettünk részt.

Július 18. Reggel átruccantunk Cuisery-be amit a „Könyvek falvának” is neveznek. A település jóformán csak egy utcából áll, de az telis-tele van könyvekkel ... legtöbbjük 1 euró árért! Délután először a Belanot-i cseppkőbarlangban hűsöltünk, de később – visszatérve Maconba – a Pétanque pályán újra kimelegedhettünk. A testmozgás után nagyon jól esett a vacsora Gino-éknál; nevéhez is híven fantasztikus pizzával kínált minket.

Július 19. Délelőtt a hatalmas carrefour-i bevásárló központban vetettük meg a lábunkat – a sajátos és ízletes francia specialitásokból innen is válogattunk az otthoniaknak. Délután pedig már a búcsúzás: fogadás a város házában a testvérvárosi kapcsolat jegyében.

Július 20. A csodás hétnek vége lett. Újra a lyoni reptér, hazaindulás, még mindig szép időben. – Viszlát Franciaország !

Lourdes

2010. szeptember 8-9-én két napot töltöttünk a leghíresebb francia zarándokhelyen. Lourdes azóta nevezetes, mióta 150 éve e helyen egy Bernadette Soubirous nevű leánynak több alkalommal megjelent Szűzmaria egy barlangban, itt egy forrás is fakadt. Azóta hatalmas korona alakú altemplom, majd fölé egy historizáló stílusú kétszintes feltemplom épült, és a katolikus világ zarándokai milliósámszámra látogatják a kegyhelyet.

A templomok környékén 2 keresztút is található, és magyar vonatkozásuk is van.

A barlangtól jobb oldalra kereshető fel az egyik, melyet egy magyar származású francia szobrásznő készített el márványból. Sajátosságuk az itteni keresztutaknak, hogy nem 14 stációból, hanem 15-ből állnak, Jézus feltámadásával érnek véget.

A másik keresztutat is végigjártuk, habár ez egy kicsit megerőltetőbb volt, mert egy meredek hegyen vezetett felfelé. Itt a stációk ember nagyságú bronzszobrokból álltak. A magyar vonatkozása pedig az, hogy a 10. állomást 1912-ben magyarok állították.

Minden nap délután 5 órakor kezdődik a betegek körmenete. A betegeket kis kocsikban tolják apácák és fiatal önkéntesek, minden jól szervezett az állandó hatalmas tömeg ellenére. A mise több nyelven (francia, angol, olasz, német, holland) folyik, majd egy földi alatti templomban ér véget. A templom 20.000 férőhelyes, és szinte teljesen megtelt, mikor ott voltunk.

Ezután megkezdődik a sorbaállítás a nevezetes barlangsziklánál, hogy mindenki el tudjon sétálni azon a helyen, ahol a Szent Szűz megjelent. Lehetőség van megmártózni abban a vízben, amelynek a forrása a barlangban van, ezt Szent Bernadett fedezte fel Szűzmaria segítségével. A vizet vezetékken keresztül elvezették, és 18 medencét alakítottak ki, ezek vizébe egy pillanatra el lehet merülni. Mindenki hoz

víz a csodás forrásból, lehet kapni vitatható ízléssel készített, de autentikus helyi vízgyűjtő flakonokat. Mint minden híres kegyhelyen, itt is némi bazári hangulat érezhető - az árusok szeretnek a hitből üzletet csinálni.

A legérdekesebb körmenet: minden este tömeges fáklyás felvonulás van 21 órától, a hívek énekelnek - sajátos megrázó a hangulata.

Itt is rengeteg beteg van jelen a késői időpont ellenére. A körmenet - mint délután - több nyelven folyik, de itt már lengyelt is lehetett hallani.

Lourdes fekvése mesés egy gyors hegyi folyó mentén, a Pireneusok lábainál, ennek köszönhető a változékony időjárás, de mi - szerencsére - jó időt fogtunk ki.

A hosszú úton sok nevezetes helyen utaztunk keresztül. Érintettük az itáliai reneszánsz egyik nevezetes városát, Genovát; és benéztünk a középkor megkövesült a francia városába, Carcassonne-ba is.

A beszámolót *Gelyeta Anna 13.K.*, a fényképeket *Forgács Levente 11.A* osztályos tanuló készítette.

Idén 299. alkalommal indult útjára a częstochowai zarándokok csoportja. A település pálos monostoráról, Jasna Góráról (Fényes Hegy) és a benne levő híres Fekete Madonna képről ismert. A kegyképhez minden évben a világ minden részéről zarándokok ezrei érkeznek.

A zarándoklat augusztus 6-tól 17-ig zajlott, Varsóból indult. A magyar zarándokok a 4. nap csatlakoztak, a zarándokcsoportjukhoz dr. Racs Csaba atya vezetésével. Iskolánkból Karóczykai Júlia tanárnő, Mata Anna és Tisza Viktória II.C vettek részt.

Augusztus 8-án reggel indultunk 38 fős csoportunkkal. Mielőtt csatlakoztunk volna a többi zarándoktársunkhoz, megnéztük hová is fogunk kilyukadni a több mint 120 kilométernyi gyalogút után. Meglátogattuk a Fekete Madonnát, kértük a Szűzanya segítségét a hosszú úthoz. Az éjszakát a városban töltöttük, majd másnap délután csatlakoztunk a piros tizenötös csoportunkhoz Zachorzówban. Az éjszakákat sátrakban töltöttük, akinek pedig nem volt, az pajtában aludt. Nem volt túl kellemes, a sátor reggelre teljesen átnedvesedett, és volt 1-2 olyan éjszaka is, amikor egy kis esőt is kaptunk, meg egy kis zivatart. Reggelente elég korán, eleinte 5 órakor keltett egy járórautó igen hangos hangszórója

Shakira Waka waka című slágerével. A kilométerek fogytával az ébresztő is kitolódott, utolsó két nap már 7 órakor kellett kelni.

Minden délelőtt részt vettünk egy szabadtéri szentmisén, aztán folytattuk utunkat énekelve. Egy nap általában négy megálló volt, amikor egy-egy órára lepihenhettünk. A lengyelek valamivel strapabíróbbnak bizonyultak, napi 15-20 km legyalogolása után még mindig önfeledten táncoltak a pihenő idő alatt, míg mi próbáltuk összeszedni minden tartalék energiánkat a maradék útszakaszhoz. De a harmadik napra már mi is belejöttünk, és az elég kellemetlen térdfájások és vízhiányok ellenére megtanultuk a táncot, nem volt bonyolult, viszont remek ismerkedési lehetőség volt, mindig cserélgetni kellett a párokat. A lengyel emberek nagyon rokonszenvesek voltak, új barátokat is szereztünk a zarándoklat alatt, akikkel azóta is tartjuk a kapcsolatot. Pár szót tanultunk is tőlük lengyelül, nem egy egyszerű nyelv, de szerintük a magyar nehezebb...

Péntek este volt egy Ki mit tud szerű rendezvény, ahol minden csapatnak be kellett mutatnia egy pár perces produkciót. Mi többek között a Tavaszi szél vizet áraszt népdalt, valamint - úgysem értik alapon - az Utcára nyílik a kocsmá ajtó című nótát adtuk elő.

Szombaton délután végre visszaérkeztünk a kegyhelyre, este az összes csoporttal együtt közös szentmisén volt.

Vasárnap délelőtt 10 órakor részt vettünk a búcsú szentmisén, délután 1 órakor pedig egy magyar nyelvű szentmisén a kegykápolnában. A délután folyamán vásárolgattunk kicsit az utcányi hosszú vásársoron, sétáltunk még egy utolsót, másnap délelőtt pedig elindultunk hazafelé. Az út nem ment túl zökkenőmentesen, elég nagy viharba keveredtünk, de azért késő estére szerencsésen megérkeztünk Egerbaktára, ahol a szülők már alig vártak minket.

Nagyon nagy élmény volt ott lenni, reméljük, jövőre is eljutunk, és mindenkit szeretettel várunk.

Tisza Viktória II.C

Események

S Z E P T E M B E R

1. Veni Sancte – ünnepi szentmise a bazilikában. Az első tanítási nap az iskolában.

3-17. Utazás Angliába. Örsiné Mohl Szilvia tanárnő vezetésével öt szaktanár kíséretében a 10.A, C, E és K osztályból 73 tanuló az angliai Broadstairs város Kent School iskolájában kéthetes angol nyelvi gyakorlaton vett részt.

Hosszú várakozás, egyéves lázas készülődés után szeptember 3-án végre elindultunk Angliába. Az első buszon töltött éjszaka után szombat délben megérkeztünk Brüsszelbe. Miután megnéztük a katedrális, körbejártuk a belvárost: végigsétáltunk a csokiboltok csábító kirakataival teli utcácskákon, és elvegyültünk a tömegben a Fő tér nagy forgatagában. Másnap reggel kompra szálltunk, és a La Manche-csatorna kék vizéről a szikrázó napsütésben megpillantottuk Dover vakítóan fehér szikláját, amelyeknek a tetején késsőbb hosszasan sétáltunk.

A deali program után estére értünk Broadstairsbe, a csendes tengerparti kisvárosba. Régóta vártuk már ezt a napot, de akkor mégis különös érzéssel álltunk ott a parkolóban vendéglátó családjainkra várakozva. Mindenki izgult egy kicsit, hogy milyen családhoz fog kerülni, mégis érdeklődéssel tárlágtunk, melyik autóval kiért jönnek. Végül mindenkit hazavitték, otthon pedig elfogyaszthattuk életünk első vacsoráját angol család társaságában, estére pedig már mindenkinek sikerült legyőzni attól való félelmét, hogy nem tud megszólalni angolul.

Hétfő reggel elkezdődött az iskola. Megírtuk a szintfelmérőt, így másnap már mindenki a tudásának megfelelő csoportban kezdhette az angoltanulást. Így sok más nemzetiségű diákkal – németekkel, olaszokkal, spanyolokkal

Események

kerültünk egy csoportba. Az iskola teljesen más, mint az itthoni. Legnagyobb részben szinte kötetlenül beszélgettünk a megadott témában, de voltak különböző csoportos feladatok. Előfordult, hogy más nemzetiségű diákkal együtt kellett kidolgoznunk egy-egy játékos feladatnak a megoldását. A legjobb az iskolában (és az egész utazásban is) az volt, hogy rengeteget gyakorolhattuk az angolt a legkülönbözőbb szituációkban anélkül, hogy előtte bármilyen formában is elterveztük volna mondandónkat. Véleményem szerint ezzel rengeteget fejlődött nyelvtudásunk a két hét alatt, hiszen mindent „angolul kellett csinálni”. Délutánonként és esténként különböző programokat szerveztek nekünk a Kent School of English tanárai.

Elmentünk Doverbe, ahol a hatalmas, évszázadokon keresztül stratégiai fontosságú várat jártuk be. Megnéztük az anglikán egyház központját, a gyönyörű Canterbury katedrális, csodálatos kőcsipkéivel, üvegablakaival és hatalmas oszlopaival. Délutáni programunk volt még a bowlingozás, a tengerparti sportolás és a 6 km-es tengerparti séta a szomszéd városba, Ramsgate-be. Esti programjainkat is kivétel nélkül mind élveztük. Az első esti program Folk Songs címmel mindenkinek az énekórai „Béreslegényt” juttatta eszébe. Persze nem ezt kaptuk, hanem valami sokkal élvezetesebbet. Élőzenekar különböző slágereket játszott, mi pedig énekeltünk. Második este Barn Dance volt, amikor angol néptáncoshoz hasonló táncot tanultunk. Moziba is mentünk, ahol a legújabb Angelina Jolie-filmet, a Salt-ot néztük meg. A Karaoke-estét és discot is mindenki kivétel nélkül élvezte. Azt hiszem, mindannyiunk nevében elmondhatom, hogy valamennyi program nagyon jó volt.

Szombaton elérkeztünk angliai utunk talán legjobban várt eseményéhez, a londoni kiránduláshoz, amit a Tower meglátogatásával kezdtünk. Ez-

Események

után elhajóztunk a Temzén a hatalmas London Eye alatt egészen a parlamentig, ahol többször is hallottuk a Big Ben szép hangját. Végül gyalog sétáltunk a városban, London sok nevezetességét megnézve. Másnap, vasárnap ismét Canterburybe mentünk, ahol a mise után következett a sokak által várt egész napos „shoppingolás”.

Azonban szerdán elérkezett a búcsú ideje, és elhagytuk Anglia gyönyörű partjait... Délután érkeztünk Párizsba, ami egy kicsit megvigasztalt minket,

hiszen felmehettünk az Eiffel-torony csúcsába, ahonnan szemünk elé tárult Párizs festői képe. Következő napunkat szintén a francia fővárosban töltöttük,

ahonnan csodálatos élményekkel gazdagodva indultunk neki a hosszú útnak. Hiszen láttuk az Orsay múzeumot, a Saint Chapelle-t, a Notre Dame-ot. Végül egy fárasztó, buszon töltött éjszaka és nap után péntek este hazaérkeztünk Egerbe. Csodálatos két hétben volt részünk, és soha nem fogjuk elfelejteni ennek az útnak az örömet, ami életre szóló élményt jelent mindnyájunknak.

Ballagó Júlia 10.K

Események

9. Szülői értekezlet.

11-18. *Tóthné Bozó Gabriella és Tóth Szilvia tanárnő* vezetésével 11 diákunk az olpei St. Franziskus Gimnasiunmba látogatott.

Fél tízkor indultunk Egerből Ferihegyre, s Düsseldorfban szállt le a repülőnk, ahol Strake tanár úr várt minket. Kétórás buszozás alatt a tanár úr megvendégtelt minket német süteményekkel, míg mi próbáltunk átállni a német nyelvre, több-kevesebb sikerrel. S ahogy Olpe városához közeledtünk, egyre többen kezdtünk izgulni, hogy vajon hogyan fognak fogadni bennünket. A német diákok már vártak minket, s nagyon megörültünk, hogy viszontláthatjuk egymást 2 hónap után.

Könnyen sikerült beilleszkednünk a német életformába, és a nagyon jól esett, hogy mindenki szívesen fogadott minket. A vasárnapot mindenki a családjával töltötte, majd az este folyamán Bergneustadtban elmentünk közösen bowlingozni, amit a német diákok maguk szerveztek. Hétfőn, szerdán és pénteken iskolába jártunk a német diákokkal, ami kicsit fárasztó volt, mivel ott az órák 67 percesek, és fél nyolckor kezdődik az első tanóra. Kedden Bonnban jártunk, ahol megnéztünk egy múzeumot. Fantasztikus volt, mert a látogatók részt vehettek a kiállításon,

például úgy, hogy a parlamenti részen szavazhattak, vagy beülhettek egy korhű moziba, csak az volt a baj, hogy nagyon kevés időt kaptunk rá, hogy megnézzük a múzeumot. Ezután voltunk a Haribo boltban, ami mindenkit

Események

lenyűgözött. Délután Kölnben voltunk, ott megnéztük a Dómot - pazar látvány volt! Ezt követően szabad programot kaptunk, amit mindenki vásárlással töltött a kölni „Váci utcában”. Csütörtökön hajókirándulásra mentünk, sajnos a német diákok nélkül. Olyan szerencsés voltam, hogy olyan partnert kaptam, amilyet álmaiban sem kíván-

hattam volna. Mindig szervezett valami programot, és nem volt olyan este, hogy korán hazaértünk volna. Ezáltal sok német diákkal ismerkedhettem meg. Szombaton 13 órakor indult el a busz Olpeből, de az előtte lévő percek mind a németek, mind nekünk nagyon nehezek voltak. Többen nem bírták elfojtani szomorúságukat, hogy mennyire nincs kedve megválni a partnerétől.

Ez a kis csapat annyira megszerette egymást, hogy jövő nyáron a Balatonon újra fogunk találkozni.

Kozma Luca 11.C

Események

12. A Magyar Dal Napja. Eger a Magyar Dal fővárosa.

Ezen az országos rendezvényen vehettek részt iskolánkból a következő tanulók: *Horváth Nikolett 9.D, Jáger Dóra 9.D, Szabó Anita 7.C, Szarvas Eszter 6.C, Szarvas Petra 6.C.* Felkészítő tanár: *Arvainé Kovács Krisztina*

Az egeri diákokból álló énekkar a 19-20. század magyar zeneszerzőinek műveiből adott elő egyszólamú és két szólamú énekkari műveket. A közös éneklés öröme és a hallgatóság igazi szívből jövő tapsa volt a legnagyobb jutalom számunkra.

16. *Lapinskasné Máté Erika tanárnő* vezetésével az emelt szintű magyar tanulók meglátogatták a Petőfi Irodalmi Múzeumot.

Csoportunkhoz Budapesten iskolánk korábbi magyar faktos diákjai is csatlakoztak hozzánk.

A klasszicista stílusú Károlyi palota a reformkor jelentős irodalmi szalonjaként működött, jelenleg -és immár ötven éve- az irodalmi múzeumnak ad helyet. Lelkes vezetőnknek köszönhetően betekintést nyerhettünk az épület kiállítótermein kívül eső érdekességekbe is.

Ezt követően a Faludy György kiállításán vettünk részt, melynek megrendezésére a költő születésének századik és halálának negyedik évfordulója adott alkalmat. Külön érdekes volt, hogy a tárlat összeállítói vezettek minket körbe. A teremben Faludy műveit, hangfelvételeit, kéziratait, fotóit és a

róla készült filmeket tekinthettük meg.

Futólag bejártuk a Benedek Elek mesés, játékos világát bemutató emlékkiállítást.

Petőfi Sándor életét és munkásságát bemutató állandó kiállítást sem hagytuk ki, hiszen a világirodalom számára először elfogadott magyar költő a kiállítás és a múzeum névadója. Itt szinte részesei lehettünk életének, ugyanis számos relikviája tette kézzelfoghatóvá szellemi és tárgyi környezetét. Az első terem fehér falai közt színészi pályafutását tulajdon útiládája igazolta, de megfigyelhettük házasságát megelőző szerelmeinek különböző tárgyait is: például Csapó Etelka báli cipőjét, Mednyánszky Berta préselt virágcsokrát. A második kiállító tér zöldre festett falai már családos életének adták háttérét. A Szendrey Júliával közös kispolgári lakásának berendezését láthattuk, ahonnan sem a francia forradalom, sem pedig a Pilvax kávéház meghatározó alakjainak portréi nem hiányozhattak. A márciusi eseményekre a terem közepén álló közvélemény asztala emlékeztetett. Végül az utolsó róla készült festmény és a hadjárat során használt tárgyai – élete utolsó szakaszának emlékei-láthatók a vörösre festett teremben.

A forradalmár életét és munkásságát kimerítő, részletes gyűjteményt tanulmányozhattunk, amely talán segít megérteni A magyar politikusokhoz című versében említett sorokat:

„Tanuljátok meg, mi a költő
És bánjatok szépen vele,
Tanuljátok meg, hogy a költő
Az istenség szent levele,
Melyet leküld magas kegyében
Hozzátok, gyarló emberek,
Amelybe örök igazságot
Saját kezével írta meg.”

Horváth Ráhel Anna 12.A

21. A Magyar Dráma Napja.

Nemrégiben a Gárdonyi Géza színházban jártunk. Egy fantomot kerestünk, ami állítólag valahol az épületben bújt el. Így kezdődött a dolog:

Réges-régen, 1904-ben, amikor a színházat építették, egy kóbor fantom elrejtőzött az épülő falak között, hogy menedéket találjon a hideg elől. Az építésszeket nem zavarta: bérért dolgoztak, nem az övék az épület. Mikorra felépült, a szellem úgy megszerette az épületet, hogy nem akart belőle ki-

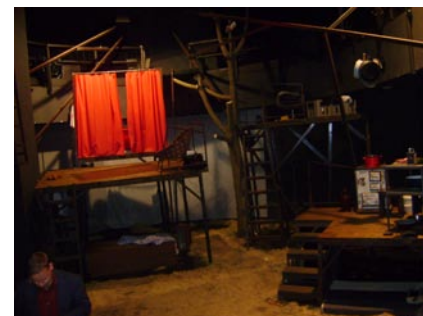
költözni. A színészeket nem zavarta, amíg csöndben maradt, nem mutatkozott, és nem ijesztette el a nézőket az előadásokról, hanem aztán 2010-ben, a Csörgess meg! című előadás után „Uraságunknak” annyira megtetszett a darab, hogy egész évben csak azt akarta nézni. Mihelyst másik darabot kezdtek el játszani, a fantom elkezdett visítani, így követelve, hogy a díjnyertes darabot játsszák. Az igazgató és a társulat összedugta a fejét, és tanakodni kezdtek. Arra az elhatározásra jutottak: el kell hívni egy diákcsoportot, akik felderítik a fantomot, és meggyőzik, hogy a többi előadás is ugyanolyan jó lesz, mint a Csörgess meg!. De ki legyen az? Végül nyílt napot és versenyt hirdettek Abban állapodtak meg, hogy jutalomként egy egész hónapra érvényes színházbérletet kapnak, ha sikerül megnyugtanni a kísértetet, hogy hagyja játszani a következő előadásokat, mint például, a Requiem vagy a Güll Baba. A mi osztályunk, a 9.D profi a tanárok kiborításában, és aki ki bír borítani egy tanárt, annak egy fantom megnyugtatója semmiség. Így indult el a nagy fantomvadászat!

Mikor beléptünk az épületbe, hatalmas tömeg fogadott. A diákok a tanáraik körül állodogáltak, és halkan

beszélgettek. Csizmadia Tibor direktor úr óvatosan törölgette a homlokáról az izzadtságcseppeket. Lassan felállt az ingatag székre, és csendre intette a gyerektömeget. A diákok elcsendesedtek. Ekkor beszélni kezdett, a színház múltjáról, amikor színészek helyett még a vászonra vetített "hősök"-ben gyönyörködött a mozizásra érkezett tömeg, amikor még gyerekcipőben járt a közös Miskolc-Egri színtársulat, majd az önállósodott Egri Színtársulatról. Ezalatt azon gondolkodott, hogyan válassza szét észrevétlenül a csoportokat, hogy elindulhassanak a lény keresésére. A dolgát nehezítette, hogy nemcsak Egerből, hanem Hevesről,

Salgótarjából és Ózdról is érkeztek csapatok. Végül remek ötlete támadt: A nagy tömegre hivatkozva több részre bontotta a társaságot, és így titokban fokozatosan elkülöníthette a fantomvadászokat. Lassan haladtunk a szűk folyosókon. Óvatosan lépkedtünk, hogy ne legyen nagy zaj. Benéztünk a stúdiószínpadra, ott megtudtuk, hogy milyen könnyen mobilizálható a terem. Így azt reméltük, hogy itt könnyebben megtalálhatjuk rejtőzködőnket Tévedtünk! Kierve lementünk a forgószínpad alá, és benéztünk a zenei árokba is, de a

Fantomnak se híre, se hamva nem volt. Már azt hittük, sose találjuk meg, amikor hirtelen kanyart vett a folyosó, és mi kikukucskáltunk a fal mögül. Egy sárgán fénylő kis Fantomot láttunk, aki ott ült a folyosó közepén, ölében egy röplappal a díjnyertes műsorról. Felénk fordult, és bizalmatlanul méregetett. Elkezdtek gyözködni, hogy más darabokat is játszhassanak a színészek, de ő az első szó után elkezdett visítani. Félő volt, hogy az egész diáksereg meghallja, és mind odacsődülnek! Ketten befogtuk a száját, egyikünk pedig elmondta a rúgkapáló fantomnak, hogy a többi darab is éppolyan szórakoztató lesz, mint a Csörgess meg!. Nagy nehezen sikerült meggyőznünk. Megbeszéljük a rendezőkkel, hogy megmutatják neki az egyik készülő darab bemutatóját: történetesen a Selyemcipő-ét.

A Fantom megnyugodott, és a bemutató után elhítte nekünk: a színháznak van igaza. Gondolom, ezután a direktor úr is megkönnyebbült: nem kell most már rettegnie attól, hogy nem jönnek el a fantomtól félő emberek. Egyetlen céljuk maradt a rendezőknek: Minél jobb darabokat bemutatni!

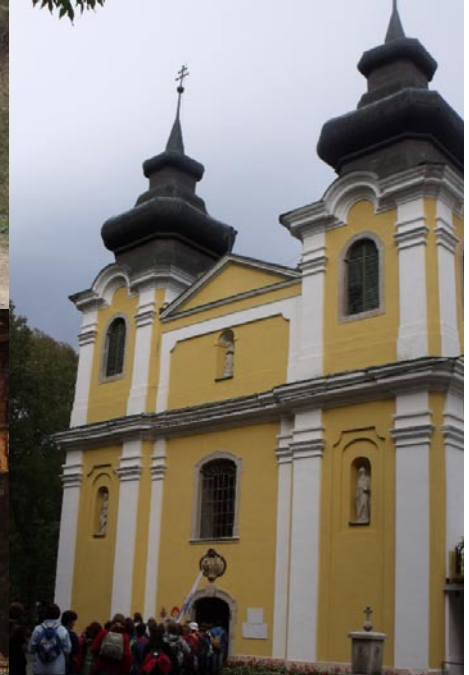
A színház szelleme az ókortól a napjainkig kísért. A SZELLEM uralja a jó a színházat: az alkotás szelleme. A színház az a hely, ahol a szimuláció tökéletessége valósággá válik, és mi épp ezért megyünk oda.

Poczok Norbert 9.D

Események

Események

Események

„Boldogságos Szűz Mária, Jézusnak Anyja!

Hozzád könyörgünk Krisztusnak Szent Anyja! Segítő Jobboddal támogasd korunk emberét, hogy képes legyen megtisztulni a történelem útjának porától: a gögtől, a kicsinyiségtől és a gyűlölettel, amely minden szembenállásforrása. Anyai figyelmességgel kormányozd szívünket, elménket és akaratunkat, hogy őszintén belássuk, mikor és hol vétettünk embertársunk ellen; és bátoríts bennünket, hogy kimondhassuk a bocsánatkérés és a megbocsátás szavát! Esd ki a Lélek megújító erejét nemzetünknek, örködj családjaink békéje, ifjúságunk jövője, papjaink, szerzeteseink hűsége felett!”

**A ciszterci élet
a XII. századtól
a XIV. századig**

Ebben a cikkben a Ciszterci Rend középkori virágzását és európai elterjedésének folyamatát ismergetjük.

A Charta Caritas jelentőségét már az is kiemeli, hogy a szokásjog hagyományával szemben írott okmány. Tartalmában pedig megtalálhatjuk a kor függőségi viszonyrendszerét, és az ebből fakadó engedelmesség parancsát éppen úgy, mint a helyi önkormányzatiság elismerését és elfogadását. A generális káptalan intézménye pedig méltó párja a korban megszülető városok öngazgatási intézményeinek, és előzménye a rendi parlamentarizmusnak. De az egyházon belül is követendő mintává vált pl. a lovagrendek és az ispotályos rend számára, sőt az 1215-ös IV. Lateráni Zsinat rendelkezése értelmében minden monasztikus kongregáció számára, de a ferences és domonkos rend is átvette a generális káptalan intézményének gyakorlatát. Szent Bernát élete és munkássága pedig példát adott arra, hogyan kell egy szerzetesi életet Krisztusnak, s az Ő Egyházának szentelni. Ez a kettősség az alap, amelyen a Ciszterci Rend felvirágozhatott.

A virágzás megszámlálható jele a rend gyors elterjedése Európában. Itália, a Rajna mente és Anglia után az 1130-as évtizedben születtek meg a „leánymonostorok” Ausztriában (Heiligengrenz 1135), Svájcban, Flandriában. Az 1140-es évtizedben Kasztíliában, Írországban, Csehország-

ban, Magyarországon (Cikádor 1142) és Svédországban; az 1150-es években pedig Portugáliában alakulnak meg az első monostorok. Elfogadott az a vélekedés, hogy 1151-ben a Rendnek 333 alapítója volt 11 600 taggal. Egy évszázad multával a 647 apátságban 20 000 szerzetes és laikus testvér élhetett.

A virágzást mutatja az a szerep és az a tekintély is, amelyet a Rend a korabeli Egyház életében képviselt. Jele ennek, hogy Bernardo Pignatellit, a farfai apátot III. Jenő néven pápává választották 1145-ben. Ő az a pápa, aki meghirdette a második keresztes hadjáratot, és szervezésében Szent Bernát is részt vett. Példájának hatására a Rend a 3. és a 4. hadjárat megszervezésében is szerepet vállalt. A kor diplomáciai életében a Rend meghatározó szerepét igazolja az is, hogy a ciszterci évkönyvek szerint 44 bíborost és 600 püspököt választottak a Ciszterci Rend tagjai közül. S ott találjuk a ciszterci szerzeteseket, - mint békítőket - az I. Barbarossa Frigyes német-római császár és III. Sándor pápa között kirobbant vitában éppen úgy, mint Simon Monfort 1265-ös országgyűlésében vagy I. Edward 1295-ös „mintaparlamentjében” is.

III. Jenő pápa harcot vívott az eretnek, Rómát is elfoglaló Bresciai Arnolddal is. Így kapcsolható a Rendhez a missziós szerepvállalás is. Ez egyszerre jelentette a dél-franciaországi eretnek albigensek elleni küzdelmet, s az Ibériai-félszigeten a mórok elleni harcot, de a hit terjesztését Livóniában és Poroszországban is. Ebben a misszióban több lovagrendet is alapítottak pl.: Calatravai Lovagrend (1157), „Kardtestvérek” rendje (1202-36). A missziós tevékenységet a generális káptalan 1245-ben zárta le.

Az a szigorú és imádságos életforma, amit a Ciszterci Rend megjelenített, a növekedés fenti adatai ellenére nem válhatott tömegjelenséggé, de még így is, viszonylag korán megmutatkoztak a terjedés és a népszerűség problémái is. E problémák közül az első a közösségbe lépők egy részének alkalmatlansága lehetett. Nehézséget jelentett a Rendnek az Egyházban betöltött kitérítő szerepe is, hiszen ez ellentétben állt a Rend vállalt eszményével. Savigny kongregáció felvételével (1147-ben) megsértették a tizedről, a jobbágyok munkájáról és más jövedelmekről való lemondást, miután e javdalmakat meghagyták a Savigny apátság kezében. (Meg kell jegyezni, hogy kezdetben a tized a lelkipásztori szolgáltatásokért fizetett bér volt, amelyet megosztottak: püspök, az alsópapság és a templom között, sőt olykor még a szegények között is ebből osztottak. Miután a ciszterciek lelkipásztori munkát nem végeztek, nem is igényelték a tizedet.) Szintén a kezdeti norma sérült azzal is, hogy a XII. századtól az apátságok kivonták magukat a megyéspüspökök joghatósága alól. Mindkét folyamat a Rendnek az Egyházon belüli helyzetének a megváltozásához, világiasodásához vezetett.

Aztán a Rend földrajzi elterjedésének következménye lett az egyre növekvő monostorszám és a közöttük lévő távolság. Ez pedig a vizitációk és a generális káptalanok megtartását tette egyre nehezebbé. E veszélyeket érzékelve a generális káptalan 1152-ben betiltotta a további alapításokat, de a döntésüket nem tudták érvényesíteni. Ebben szerepe játszhatott az is, hogy 1168-ban, majd 1263-65 között nyílt konfliktussá vált Cîteaux és Clairvaux rivalizálása, amelyet IV. Kelemen pápa Clementina bullája azzal próbált orvosolni, hogy szabályozta a vizitációt és kívánta a generális káptalan jogosítványait.

A XIII. század második felében változóban volt az a világ, hiszen a pápaság a viaskodó politikai érdekek áldozatává válik, a városok gyors fejlődésnek indultak, megszülettek az első egyetemek, a szellemi életben megerősödött a racionalizmus, s ennek nyomá-

a ciszterci rend terjesztése a 12. és a 13. században:

- a reform fő központja
- egyéb ciszterci alapítványok
- a ciszterci reform terjedése
- téri út vonalak
- az albigenes eretnek között ciszterci igehirdetés helye

ban a skolasztikus filozófia. A létrejött kolduló rendek népszerűbbé és eredményesebbé válnak. A ferencesek közelebb kerültek a városi lakossághoz. A domonkosok, mint tudós teológusok a misszióban és a diplomáciában sikeresebbé váltak. A kétkezi munkát végző és imádkozó szerzetes aszkétikus alakja veszíteni kezdett népszerűségéből. E folyamatot felismerő Stephen Lexington miután clairvaux-i apát lesz, azonnal kezdeményezi Párizsban 35 fővel a Szent Bernát Kollégium felállítását (1245). Az intézmény fénykora egybeesik a ciszterci szerzetesből pápává lett XII. Benedek pápaságával (1334-42).

XII. Benedek 1335-ben adta ki a Fulgens sicut stella (Ahogy a hajnalcsillag) c. apostoli konstitúciót, ami a Renden belül Benedictina néven ismert. Ez az okmány erősíteni kívánta rendi fegyelmet azaz, hogy elvetette a böjti fegyelemnek a lazulását, a magáncellák terjedésének gyakorlatát. Ezen kívül szervezeti és finansziális reformokat tartalmaz, részint a ciszterci nevelés első kodifikálása. A reformok között említendő a „generális prokurátor” kinevezése Rómában és Avignonban; a „házgondnok” tisztségének a létrehozása, akinek feladata a monastorok anyagi ügyeinek intézése lett; és a generális káptalanok határozatainak összegyűjtése és időnkénti közzététele. A tudós szerzetes fontosságát felismerve ösztönözte a ciszterci kollégiumok alapítását; előírta, hogy a 30 fő feletti monastorokból az apátoknak kötelessége tanulókat küldeni; szabályozta a kollégiumok igazgatását is. A tanulmányi idő teljes hosszúsága, azaz a „magister” cím elnyerése 15 évet vett igénybe.

(A cikk írásához felhasználtam Hervey F. Levente-Legeza László-Szacsavay Péter: Ciszterciek, Mikes Kiadó, Bp., 2005.; Lékai Lajos: Ciszterciek, Szent István Társulat, Bp., 1991.; Peter King: A monachizmus Nyugaton, Szent István Társulat, Bp., 2007. című munkáját.)

KO

MÉG EGYSZER A GÓLYATÁBORRÓL

Szinte minden diák kíváncsiságát felkeltette a gólyák táncbemutatója, melyet szeptember közepén nézhetünk meg az udvaron. Többünkben felvetődött a kérdés, hogy sikerült ilyen rövid idő alatt az egész 9. évfolyamnak megtanulnia a táncot. Az érdeklődők megtudták, hogy idén először szerveztek gólyatábor az újonnan érkező gárdonyisoknak. A szervezésről a diákönkormányzatunk elnökét, *Varga Viktort* kérdeztem meg.

Hogyan jutott a vezetőség arra a döntésre, hogy ebben a tanévben szerveztek gólyatábor?

Mivel a diákönkormányzat feladata és céljai között szerepel az iskolai diákélet színesítése, úgy gondoltuk, hogy az iskolánkba újonnan érkező diákok számára mindenképpen sikeres lenne egy gólyatábor.

Milyen munkát és erőt igényelt, amíg mindent előkészítettetek?

Nagy szervezői munkát igényelt a tábor megrendezése. 11 szervező diák dolgozott májustól kezdve egészen a tábor első napjáig azért, hogy minél sikeresebb programokat ötljünk ki, valósítsunk meg. Mivel a DÖK magára vállalta az egész tábor létrehozását, a szállástól kezdve az utazásig mindent mi intéztünk el. Tehát volt dolgunk bőven.

Mint végzős diákelnök, mit vártál a táborról?

Célunk az volt, hogy a gólyák szeptember elsején az iskolába belépve ne ismeretlen osztályfőnökkel, osztálytársakkal, illetve iskolával, hanem új barátokkal, már előre megismert osztályfőnökkel és közeggel találkozzanak. Véleményem szerint ez az elvárás nagy mértékben teljesült.

Hogy érezted magad a táborban?

Számomra fantasztikus élményeket nyújtott nemcsak a tábor, hanem a szervezése is. Közelebb hozta egymáshoz

a szervezőket és a gólyákat egyaránt. Úgy gondolom, hogy minden pillanatra szívesen fogok visszagondolni azután is, hogy elballagok az iskolánkból.

Melyik volt az a program, amelyik a legjobban tetszett?

Mint már a rádiós műsorban hallhattátok, nekem az igen sokszor eltáncolt tábor tánc pillanati tetszetek legjobban.

Hogyan sikerült összehangolódnia a szervezőknek és az új diákcsapatnak?

Nagy meglepetés volt számomra, hogy az elsősök teljes mértékben együtt működtek a szervezőkkel. Ez segítette, hogy a programok jó hangulatban, jó kedvvel teljenek el.

Milyen programokkal érték el, hogy hangulatosan teljenek a napok és az esték?

A szervezők feladata volt a teljes programterv létrehozása. A programok igen változatosak voltak. Néhány tábori program: túra, gólyatánc, vetélkedő, karaoke, sorverseny, táborújs, közös éneklés, számháború, előadások.

Milyen tanulsága volt számodra a tábornak?

A tábor folyamán láthattuk azokat a dolgokat, amelyek a következő évek gólyatáboraihoz változtatnunk kell. Ilyen volt például az étkeztetés nehézsége. A nehézségeken túl úgy látom, hogy a tábor érdemes minden évben megrendezni.

Mik a tervei, programjai a DÖK-nek erre a tanévre?

Ebben a tanévben szeretnénk folytatni az eddig bevált programjainkat, mint például bálók szervezése, reggeli zene, filmklub, sportprogramok, illetve szeretnénk további lehetőségeket biztosítani a diákoknak a jó hangulathoz diáknappal, szüreti mulatsággal, retro partyval.

Októberben milyen programokkal készül a DÖK?

Ha minden rendben megy, októberben rendezzük meg a gólyabált, melynek elődje a tavaly igen jól sikerült gárdonyis bál. Továbbá október közepére tervezünk egy szüreti mulatságot a kisgimnazistáknak.

Köszönöm a tájékoztatást, és minden diák nevében sok sikert kívánok a terveitek megvalósításához.

Somogyi Viktória 10.E

NEMZETKÖZI MINISTRÁNS ZARÁNDOKLAT RÓMA 2010

„Igyunk, tiszta forrásból”

2010. augusztus 1. és 6. között több mint tízezer ministráns találkozott Rómában, a Nemzetközi Ministráns Találkozó újabb alkalmával. Osztálytársam, Zödös Konrád is részt vett ezen a találkozón, s most arról számolt be, hogyan is élte meg ezt az eseményt.

Minek köszönhető, hogy nyáron eljutottál erre az eseményre?

Annak köszönhető, hogy immáron 6. éve ministrálok, és az volt a kikötése Juhász Zoltán helyi plébános atyának, hogy buzgón járjunk ministrálni legalább egy héten egyszer. Aki ezeket a követelményeket teljesítette és befizetett az előírt pénzeszeget, az mehetett erre a zarándoklatra.

Voltál-e már más ministránstalálkozón?

Igen, voltam kétszer az egri ministráns találkozón, ahol az összes magyar ministráns összegyűlt, és a bazilikában az érsek atya által tartott mise után változatos programok színesítették a találkozót.

Milyen programokon vettetek részt Rómában?

Augusztus 1-jén délután indultunk, és 7-én szintén délután érkeztünk haza. Első nap elfoglaltuk a szálláshelyünket, és utána pihentünk, illetve el lehetett menni a partra megmártózni a tengerben. Lelki programunk ott indult, ahol Mesterünk földi élete a végéhez járt.

járult annak idején Jeruzsálemben. Meglátogattuk a Lateráni Szent János Bazilikát, a Maria Maggiore Bazilikát, azokat a monumentális épületeket, amelyeknek már a méretébe beleborzong az ember... Aztán rácsodálkozok arra a tömegre, ami az évszázadok alatt már járt ugyanitt: pápák, püspökök, papok, egyszerű emberek, akik imáikkal mind szépitették ezt a templomot. Végigsétáltunk az ókori Rómán. Bejárva a várost, megfordulva a legismertebb helyeknél, mint a Spanyol tér vagy Trevi-kút, temérdek emberrel találkoztunk. Ezután léptünk be a Szent Péter térre, ahol már ott volt sok ezer ministráns. Másnap ugyanott, ugyanakkora tömeg várta Szentatyánkat. Természetesen

idegen nyelveken szólt a tömeghez, javarészt németül, mert a nagy többség Németországból jött. Aznap délután minden magyar fiatal együtt imádkozott egy közös szentmisén. Megnéztük a Szent Péter valamint a Szent Pál bazilikákat is, ahol látva a sok száz éves emléktáblákat, szobrokat, képeket, megérintett a történelem. Érdekes érzés volt ilyen helyeken imádkozni, de súlyos hiba lett volna ezeket a bazilikákat inkább műemléknek, mint élő templomnak tekinteni. Persze örültünk a pihenésnek, amikor kimentünk a tengerpartra, és egy jót fürödhettünk. Hazafelé pedig még utoljára elmentünk Assisibe, abba a városba, ahonnan Szent Ferenc elindult a nagy útjára, hogy az egyszerű szeretetre tanítsa meg a világot.

Milyen tapasztalatokat gyűjtöttél?

Az egyház szívébe eljutni eleve rendkívüli tapasztalat. Megismertem Rómát, és ezzel úgy érzem, életre szóló tapasztalattal lettem gazdagabb.

Milyen kapcsolatokat jelentett számodra?

Sok barátom ott volt ezen a találkozón, de akiket kevésbé ismertem, azokkal is barátságot kötöttem. 3 busz indult: az 1. Egerből, a 2. Gyönygyösről (ezen voltam én), a 3. Miskolcra, és közülük is sok embert megismertem és új barátságokra tettem szert.

Hogyan hatott a találkozó az életre?

Hat hosszú napig jártuk Róma utcáit, sok-sok kilométert metróztunk, várakoztunk; elviseltünk minden kellemetlenséget, de nagyon jól éreztük magunkat. Hálával tartozunk azért, amiért eljuthattunk az Egyház szívébe, ezért megköszönünk minden támogatást, és köszönjük Zoli atyának is, aki szervezte ezt az utat.

Fodor Kamilla 10.E

Kedves Diákok!

Köszöntelek benneteket az új tanévben! Remélem, mindannyian kipihentétek magatokat, hogy újult erővel lássatok neki a tanulásnak, és sikeresen zárjátok majd a 2010/2011-es évet.

A nyár folyamán nemcsak iskolánk újult meg, hanem a diákönkormányzatban is jelentős változások történtek. *Varga Viktor*, 13.A osztályos tanuló, a DÖK vezetője, 2010. szeptember 21-én lemondott az elnökségről.

Azt hiszem, mindannyiunk nevében mondhatom, hogy iskolánk és a diákönkormányzat rengeteget köszönhet neki. Miután 2010 januárjában megnyerte a választásokat, minden erejével arra törekedett, hogy az iskola diákéletét felélénkítse. Elérte az igazgatóságánál, hogy tarthassunk diáknapot. (Igaz, ezt az idő rövidege miatt nem tudtuk megvalósítani tavaly, de reméljük idén sikerülni fog.) Április 15-én jelentős szerepet vállalt a „Gárdonyis bál” megszervezésében, mellyel remélhetőleg hagyományt teremtett iskolánkban. Az augusztus 23-25. között megrendezett gólyatáborban bebizonyította, hogy igazi csapatjátékos és vezéregyéniség egyben. Kiválóan összefogta a csapatot, és mindemellett koordinálta az eseményeket. Neki, és a másik 10 szervezőnek hála sikeresen le tudtuk bonyolítani iskolánk első gólyatáborát, mely kivívta a diákok tetszését és a tanárok elismerését.

A magam, a diákönkormányzat és természetesen az egész iskola nevében szeretném neki ezúton is megköszönni az áldozatos munkáját! Nélküle nem érhattük volna el ezeket a sikereket!

Őszi programok

2010. október 21-én „Szüreti mulatságot” rendezünk a 6., 7., valamint 8. osztályosok számára. Délután 5 órakor kezdődnek az előadások a Díszteremben, majd 6 órától zenés mulatság várja a diákokat a tornateremben. Ez idő alatt a szülei és rokonaik klubdélutánon vehetnek részt az osztálytermekben, ahol alkalmuk nyílik jobban megismerni egymást, és találkozhatnak az iskola tanáraival is kicsit kötetlenebb formában.

Egy héttel később, **október 28-án** kerül megrendezésre a várva-várt Gólyabál a Bartakovics Béla Művelődési Központban. Este 6 órakor lesz a meg-

nyitó, melyet az osztályok táncbemutatói követnek majd, és utána a táncos lábú fiataloké lesz a parkett egészen éjjel 11-ig. Megjelenés: elegáns ruhában. Belépők vásárolhatók elővételben az iskolában, a Szent József Kollégiumban (Balázs Bencénél), valamint a Szent Erzsébet Kollégiumban is (Rudas Juditnál). Gárdonyis diákoknak 500 Ft, külsősöknek 700 Ft. A helyszínen már 100 Ft-tal drágábbak lesznek a jegyek. Szeretettel várunk minden kedves érdeklődőt!

Felhívások

Figyelem! Iskolánk Diákönkormányzata **tisztasági versenyt** hirdet az osztályok között! Minden pénteken egy bizottság körbe fogja járni az osztálytermet, és pontozza aszerint, hogy mennyire szemetesek, illetve, hogy a padokat tisztán tartják-e a tanulók. Jelen alkalmakkor (okt. 6, okt. 23 stb.) pedig a dekorációt is értékelni fogják. Kérünk mindenkit, hogy ezentúl még jobban figyeljen oda a rendre és a tisztaságra, hiszen nagy tétje van a dolognak! Az az osztály, amelyik megnyeri a versenyt, a tanév végén annyiszor 1000 Ft-ot kap ajándékba, ahányan járnak az adott osztályba. Ezt az összeget felhasználhatják a következő évben osztálykirándulásra, illetve amennyiben végzős osztály nyeri a versenyt, a bankett költségeinek egy részét tudja majd finanszírozni ebből a pénzből. Azt hiszem, mostantól még inkább megéri odafigyelni a környezetünk tisztaságára. Ne feledjétek, az első ellenőrzés időpontja: október 8, péntek!

Fehér Péter rendszergazdának köszönhetően az **informatika folyosó 158-as termében nyomtatási és internetezési lehetőség nyílt mindenki számára. A terem minden nap reggel 8-tól délután 4 óráig várja a látogatókat. Használjátok ki az alkalmat!**

Tavaly év végén elindítottunk egy kezdeményezést, miszerint reggelente **fél 8 és 8 között** szóljon az iskolarádió. Ez idén megvalósulni látszik, így **október 1-jétől minden hétfőn és pénteken zenés „ébredtőben” lesz részetek**, hogy minél jobban induljon a napotok!

Üveges Anita DÖK elnök

Versenyeredmény:

A 9. évfolyamosok szavaló versenyén első helyezést ért el *Varga Jú-*

lia 9. K osztályos tanuló. A második helyet megosztva *Nagy Zsófia* 9. K és *Horváth Nikolett* 9.D osztályos tanuló szerezte meg.

Elismerések:**17-én Eger Napja alkalmából**

Antal Dóra iskolánk 11.C-s diákja megkapta „Eger város jó tanulója, jó sportolója” megtisztelő címet. Gratulálunk!

Az idén Eger Megyei Jogú Város már 18. alkalom által kiírt „Virágos Egerért, szép környezetért” 2010 versenyben intézményünk kertje „Arany”-minősítést kapott, mivel már hatodszor nyerte el a „Minta intézmény kert” kitüntető címet. Az elismerés elsősorban a kert gondnokának, *Tófalusi Sándornénak*, „*Irenke nének*” munkáját di-

cséri. Gratulálunk!

Gratulálunk

2010. szeptember 7-én megszületett **Sütő-Barnóczki Valéria** tanárnő **Bálint** nevű kisfia. Az újszülött kisfúnak és a szülőknek jó egészséget és hosszú életet kívánunk.

Legyél Te is szerkesztő!

Ha van Téged érdeklő téma, vagy van kész anyag, amivel színesíteni szeretnéd az iskolaújságot, keresd meg a szerkesztőket vagy *Kovács Ottóné* tanárnőt! Szívesen közlünk minden írást, amely az iskolánk szellemiségétől nem idegen.

Szerkesztőség:

Felelős kiadó: *Dr. Pisákné Balogh Éva* igazgató.

Felelős szerkesztő: *Kovács Ottóné* tanárnő.

Villámpostacím: *deleo@citromail.hu*
Diákszerkesztő: *Üveges Anita* 13.A „*Somogyi Viktória* 10. E. osztályos tanuló.

Technikai munkatárs: *Kovács Ottó* tanár úr.